

callessin, els va acabar dient, a *cal Renegat*. Al jovent els va fer tanta gràcia que cada vegada que el veien deien, *ja aneu cap a cal Renegat?* Jo el tenia avorrit aquest nom i ja ho vaig dir que no es trauria mai.

Deies que gana no en passàveu, però quin és l'inconvenient més gran que recordeu? Haver d'anar al riu a rentar la roba. Ningú tenia aigua al poble: els del Ventador havien d'anar a la font del Ventador, i els del mig del poble havien d'anar a la font del poble i al safareig de la Font de la Serra. Després tothom en va tenir, però a nosaltres ens va arribar molt més tard. Quan era l'hivern i anava a rentar al riu, m'havia d'emportar una galleda d'aigua calenta, perquè se'm glaçaven les mans. No teníem ni guants. L'aigua de veure l'anàvem a buscar aquí baix, al revolt del Molí, que hi van fer una font. I a rentar-nos, a l'estiu, al safareig i a l'hivern aquí, amb un cubell i gràcies.

Era molt diferent la vida. Es passaven més morades que morades. Vaig patir més que el Serralonga.

EL SEMÀFOR

Cedir terrenys de l'Ajuntament per a poder fer horts ecològics. Esperem que sigui un èxit i molta gent s'hi apunti.

Tancar l'Ajuntament al poble i no donar-ne claus a qui les necessita regularment. Que quan les dones han d'anar al seu local hagin d'esperar que els vinguin a obrir, no ens sembla una bona mesura.

La formació d'una Junta de Govern Local on les grans decisions no passen pel ple. Segons el nostre parer el sistema adoptat en l'anterior legislatura era més democràtic i facilitava la participació.

Volem felicitar l'AEP en el seu desè aniversari. El seu enorme treball altruista per fer de Planoles un poble més atractiu i dinàmic, és d'envejar. Moltes felicitats, companys!!

Tenir un planolenc que triomfa en el món editorial i que ha aconseguit publicar la seva segona novel·la, *Sirius*. Felicitats Jeroni.

La recuperació d'antics camins ramaders, començant pel que va del riu a cal Gasparó. Desitgem que després d'aquest en vinguin altres.

Que es critiqui les persones que fins ara col·laboraven en les diferents activitats del poble i que ara han decidit no involucrar-s'hi. De fet, en els darrers quatre anys, els membres de CiU que han format part del consistori, no se'ls ha vist per enlloc.

GENT COM TU

Butlletí informatiu de Gent per Planoles

Agost 2015

Núm.: 0

PRESENTACIÓ

Aquest butlletí neix amb el propòsit de ser una eina que potenciï la comunicació entre tots nosaltres, tant entre els que hi vivim tot l'any com entre els que hi teniu una segona residència.

Ja en el programa electoral de GperP ens proposàvem crear una publicació quadrimestral que informés del dia a dia, dels assumptes més rellevants, i de tot allò que ens afecta com a vilatans. L'objectiu és, ara per ara i en la mesura de les nostres possibilitats, oferir proximitat, transparència i, sobre tot, comunicació.

En termes generals, la intenció és informar-vos periòdicament de les novetats municipals, i disposar d'un altaveu de la nostra opinió sobre les decisions que es van prenent des de l'Ajuntament. Desitgem aconseguir un butlletí constructiu, crític amb els errors i generós amb els encerts. També volem, però, oferir-vos un espai d'entreteniment, amb un fil conductor que variarà en els diferents números. En aquest, la Isabel Duñach fa un breu repàs de les seves vivències.

CARTA OBERTA

Benvolguts planolencs i planolenques,

Aquest butlletí neix amb la intenció de comunicar, de la millora manera possible, aquella informació rellevant que faci referència al municipi. Em fa molta il·lusió que aquesta eina de comunicació entre Gent per Planoles i tots vosaltres sigui una realitat.

Tal i com ja sabeu, en les darreres eleccions hi ha hagut un canvi de govern a l'Ajuntament. El grup de CiU va guanyar les eleccions i ens governarà els propers 4 anys. Voldria felicitar-los per la seva victòria així com al nou alcalde, el Txema Corcuera. Els desitjo una legislatura plena d'èxits.

En primer lloc, vull agrair la gran tasca que ha fet l'Eva com a alcaldessa els últims 7 anys. Una feina responsable, no sempre fàcil i amb moltes hores de dedicació. Eva, moltes gràcies per la teva professionalitat sempre realitzada d'una manera molt propera, amb alegria i amb un somriure. Et trobarem a faltar!

Us vull comentar que el grup de CiU ens ha ofert d'entrar a formar part del govern municipal, però de moment no ho hem cregut oportú. Hem considerat que ells han de tirar endavant el seu programa electoral amb el seu equip. Nosaltres ens hem proposat fer una oposició constructiva, sana, sense posar pals a les rodes i fent-nos presents en el dia a dia del nostre poble.

Per tal de participar d'una manera més directa a l'Ajuntament us animo a venir als plens ordinaris on podreu dir-hi la vostra, i que es realitzaran el tercer dimecres de cada mes senar, a les set de la tarda. El proper està previst el 16 de setembre.

D'altra banda, dir-vos que qualsevol suggeriment o proposta que tingueu ens la podeu fer saber a través de la nostra pàgina web www.gentperplanoles.cat o enviant-nos un correu electrònic i, per descomptat, quan ens trobem pel carrer.

Finalment desitjar-vos a tots que tingueu un bon final d'estiu, que gaudiu d'aquest magnífic i entranyable entorn i que gaudiu molt de la Festa Major.

Visca Planoles i visca Catalunya!

David Verge

Contacteu amb Gent per Planoles, som gent com tu:

www.gentperplanoles.cat

David dverge@planoles.cat | Sílvia spuig@planoles.cat | Pere pbover@planoles.cat

RECORDEM AMB...

Isabel Duñach

L'any que Pablo Neruda publicava el seu *Veinte poemas de amor y una canción desesperada* naixia, a cal Renegat, la Isabel. Noranta un anys vivint a Planoles, tota una vida.

Isabel, ens pots explicar quin record tens de les festes majors d'abans. Ui nen!, eren molt senzilles. Al matí anaves a missa. L'orquestra feia el *Passacalles* i cap a missa. I abans de dinar i després de dinar, Sardanes... jo com que no en sabia no en ballava. Allà les cinc, ball amb l'orquestra; i a les set, a sopar. I després feien el sarau, que era el ball de nit. Ah! i per dinar menjàvem escudella, però aquell dia era molt bona. Hi posàvem pilota i carn d'olla. I després conill, pollastre, o el que ens criàvem.

I recordes altres festes? Oh sí! cada diumenge fèiem ball. Cadascú donava una pesseta al mes per poder pagar el local i el piano. I per sant Antoni venia una orquestra i ballàvem a la plaça de l'Ajuntament. S'anava al Puig... com ara, vaja!... es menjava llonganissa, botifarra, pernil, formatge, i després a dinar a casa. Ja l'havies deixat fet. I a la tarda a ballar. Si feia sol, a la plaça, i si plovia, a cal Maitenquis.

Em parles del menjar. Passàveu gana? Les havíem passat molt magres, però gana no en passàvem: patates, i un tall de cansalada amb el caldo, i al vespre amb rosta. D'això sempre en tenies. Al dematí, si tenies llet en bevies i sinó... Quan era petita teníem una vaca. De porc en matàvem un o dos a l'any. Aquí casa teníem bucs i molta mel... oh, n'hi deien la casa de la mel! Quan anàvem a brescar, als bucs hi havia una creu al mig, i la meitat per elles i la meitat per nosaltres. Així, a l'hivern, les abelles menjaven la mel que els deixàvem.

En deien la casa de la mel? Però jo sempre he sentit cal Renegat. Abans això era cal Roig. A mi m'agradava molt més cal Roig... però mira, la cosa va anar així. A Planoles hi havia un home que passava a demanar caritat, i s'estava vuit dies a cada lloc: a Cruells, a cal Sadurní, aquí... El pobre sempre xerrava sol. Un dia que baixava cap aquí, el jovent li va preguntar, *a on aneu ara?* I ell, *vai, vai, vai...* Coi, no ho sabia dir, no sabia dir cal Roig. I començava... *vai a cal re, re, re...* I ells reien com uns bojos, i vinga, tornem-hi, on aneu? I ell, al final, perquè